

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 20T/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924010545
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2024:6924010545.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. júla 2024 samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. A. B. nar. XX. XX. XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom X. C. XXXX/XX, D., adresa na doručovanie písomností
A. XX, XXX XX D., t. č. E. F. E. G.
G.

X. H. I. J. XX. XX. XXXX K. I. L., trvale bytom
A. XXX/XX, D., t. č. ÚVV a ÚVTOS Banská
Bystrica

sú vinní, že

obvinení po predchádzajúcej vzájomnej dohode, že idú okradnúť I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, N. I. L. z dôvodu odplaty za to, že sa kontaktoval prostredníctvom sociálnej siete so sestrou obvineného A. B. O. P., nar. XX.XX.XXXX, si I. J. počkali v čase okolo 19:00 hod. dňa 21.02.2024 na ulici P. v Tornali v okrese Revúca na ceste oproti bráne vedúcej na pozemok rodinného domu súpisného čísla 13 a fyzicky napadli I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, N. I. L. tým spôsobom, že A. B., ktorý bol pod vplyvom alkoholu začal na neho po maďarsky kričať, čo chcel s jeho sestrou, potom ho jeden z obvinených hneď udrel najmenej jedenkrát päšťou do tváre, načo sa poškodený zľakol a začal utekať smerom doľava, obvinení ho však dobehli pri prvom rodinnom dome na ulici, kde mu obvinený A. B. prehodil cez hlavu kapucňu a následne druhý obvinený ho následne udrel najmenej dvakrát päšťou ruky do tváre do oblasti nosa, následkom ktorých úderov poškodený spadol na zem na cestu, kde mu obvinený A. B. strhol tašku, ktorú mal prevesenú okolo krku a v ktorej sa nachádzali veci a to mobilný telefón značky Huawei hnedej farby nezisteného typu, textilná peňaženka zelenej maskáčovej farby s finančnou hotovosťou 22,- Eur, vodičský preukaz, občiansky preukaz a zdravotná karta na meno poškodeného, hodil ju na zem a túto o zeme zodvihol obvinený H. I. a následne obaja obvinení začali utekať od poškodeného smerom ku garážam, poškodený začal utekať opačným smerom na Starňu, kde asi po 10 metroch sa poškodený zastavil, chcel sa vrátiť k svojmu autu, pričom keď si to obaja obvinení všimli, tak začali na neho po maďarsky kričať, že ho chytia a zbijú a obvinený A. B. sa rozbehol smerom k nemu, avšak po pár metroch sa otočili a potom obaja obvinení ušli opačným smerom, kde prešli do parku, v ktorom vybrali obsah tašky, ktorý si ponechali a ostatné veci zahodili do koša, pričom tento skutku sa dopustili v úmysle pomstiť sa I. J. za to, že sa kontaktoval prostredníctvom sociálnej siete so sestrou obvineného A. B., a to O. P., nar. XX.XX.XXXX, a týmto konaním spôsobili poškodenému I. J., nar. XX.XX.XXXX pomliaždenie tváre - nosa a líca na oboch stranách s malými povrchovými

odreninami a malé povrchové odreniny krku vzadu s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 6 dní a škodu odcudzením vecí vo výške 72,- Eur,

teda

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania – z osobitného motívu - z pomsty

tým spáchali

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona

Za to im súd ukladá

Obžalovanému 1. A. B.

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho/ju zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné ústavné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie.

Obžalovanému 2. H. I.

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 54 (päťdesiatštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho/ju zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, škodu vo výške 72,- eur (sedemdesiatdva).

o d ō v o d n e n i e :

O d ō v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca dňa 02.07.2023 podal obžalobu na obžalovaných A. B. a H. I. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to v obžalobe uvedené.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2024 uviedol, že vo veci sa cíti byť vinným zo skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, súd v tomto rozsahu postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a zistil formou otázok, či obžalovaný A. B.,

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Obžalovaný A. B. na všetky otázky odpovedal „áno“.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Obžalovaný H. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2024 uviedol, že vo veci sa cíti byť vinným zo skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, súd v tomto rozsahu postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku a zistil formou otázok, či obžalovaný H. I.,

e) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

f) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu.

i) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu.

j) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Obžalovaný H. I. na všetky otázky odpovedal „áno“.

Poukazujúc na hore uvedené skutočnosti súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného H. I. a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd vykonal dokazovanie v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku v súvislosti s výrokom o treste a náhrade škody.

Odborným vyjadreniami bola preukázaná spôsobená škoda vo výške 72,- eur.

C. C. C. ako znalkyňa z odboru zdravotníctvo odvetvie psychiatria po vyšetrení obžalovaného A. B. konštatovala, že vzhľadom na jeho rozvinutú závislosť na návykových látkach a alkohole navrhuje uložiť mu ochrannú ústavnú protitoxikomanickú a protialkoholickú liečbu.

Obžalovaný A. B. je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. Ústav na výkon trestu ho hodnotí kladne, priestupkovo bol postihnutý celkovo 16 krát, prevažne za priestupky proti majetku za drobné krádeže a za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu za vyhrážanie alebo bitky. Z odpisu registra súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesť krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť a jeden krát za ublíženie na zdraví. Naposledy bol odsúdený a potrestaný trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 88/2020 zo dňa 22.06.2020, právoplatným dňa 08.07.2020 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri posledných 3 odsúdeniach mu bolo zakaždým upustené od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu voči trestnému rozkazu sp. zn. 2T 88/2020.

Obžalovaný H. I. je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. Ústav na výkon trestu ho hodnotí kladne, priestupkovo bol postihnutý celkovo 2 krát za priestupok proti majetku za krádež mobilného telefónu a za priestupok na úseku cestnej dopravy ako cyklista. Z odpisu registra súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dva krát súdne trestaný, a to v roku 2013 za krádež a v roku 2023 trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 37/2023 zo dňa 24.04.2023, právoplatným dňa 24.05.2023 pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaných prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy.

U obžalovaného A. B. súd pri určovaní druhu a výmery trestu zohľadnil poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a oľutoval to a zároveň v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že spolupracoval s orgánmi činnými v tomto trestnom konaní. Príťažujúca okolnosť u obžalovaného bola zistená v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že v roku 2020 bol odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi sa u obžalovaného oproti základnej trestnej sadzbe za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je 7 až 12 rokov, znížila horná hranica trestnej sadzby na 10 rokov a 4 mesiace.

Pri ukladaní trestu musí byť druh a výmera trestu v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti ohľadne osoby obžalovaného A. B. súd pri ukladaní trestu použil inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest výrazne pod spodnou hranicou trestnej sadzby, ktorá bola v jeho prípade trestným zákonom určená na 7 rokov, pretože takýto trest súd považoval vzhľadom na závažnosť skutku, ale hlavne na osobu obžalovaného A. B., ktorý sa priznal k predmetnému skutku ako aj ku právnej kvalifikácii a zároveň napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní, za mimoriadne prísny. Obžalovaný už v minulosti síce bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, avšak trest aj na samotnej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. Súd je toho názoru, že trest mimoriadne znížený na výmeru 3 rokov je pre ochranu spoločnosti, nápravu obžalovaného, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu.

Súd pri určovaní druhu a výmery trestu pre obžalovaného H. I. musel vychádzať z upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože obžalovaný H. I. bol v minulosti, konkrétne v roku 2023 v konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 37/2023 uznaný vinným za zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Keďže sa dopustil zločinu aj v tomto predmetnom konaní, dopustil sa teda opätovne zločinu, navyše počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho rozsudku, zvýšila sa mu spodná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona na 9 rokov a 4 mesiace.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti ohľadne osoby obžalovaného H. I., hlavne na jeho priznanie a oľutovanie skutku ako aj na pomoc pri objasňovaní skutku, súd aj pri tomto obžalovanom

pri ukladaní trestu použil inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody výrazne pod spodnou hranicou trestnej sadzby, ktorá bola v jeho prípade trestným zákonom určená na trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 4 mesiacov, pretože takýto trest súd považoval vzhľadom na závažnosť skutku, ale hlavne na osobu obžalovaného I., ktorý sa priznal k predmetnému skutku ako aj ku predmetnej kvalifikácii a zároveň napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní, za mimoriadne prísny. Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný I. sa skutku v tomto konaní dopustil počas plynutia 3 ročnej skúšobnej doby, ktorá mu bola uložená v konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 37/2023, a teda je viac ako pravdepodobné, že mu trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý mu bol uložený v konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 37/2023 bude nariadený. Ak by teda súd obžalovanému uložil v tomto konaní trest odňatia slobody aj na samotnej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 9 rokov a 4 mesiacov, po nariadení trestu v konaní Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 37/2023 by celkový trest odňatia slobody predstavoval 12 rokov a 4 mesiace, čo by bol pre obžalovaného skutočne neprímerane prísny trest. Súd je toho názoru, že trest mimoriadne znížený na výmeru 4 rokov a 6 mesiacov je pre ochranu spoločnosti, nápravu obžalovaného, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu.

Súd v zmysle záverov znaleckého posudku MUDr. Márie Martinovej uložil obžalovanému A. B. ochranné ústavné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie.

Keďže nárok na náhradu škody bol zo strany poškodeného I. J. riadne a včas uplatnený, súd obžalovaným uložil, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému škodu vo výške 72,- eur, ktorú svojím konaním poškodenému spôsobili.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.